

У шинку (поміж нами, козаками)

Станіслав Яценко

От ти кажеш,
Що я, ніби пан,..
А ти — січовий козак! —
Весь із себе
Такий "смустьян",
Враз за шаблю,
Як щось не так.

Вільним вітром
Летиш по степу,
Вічно п'яний —
Цілуєш люльку.
Що не день —
То нова халепа:
Завтра — смерть,
А сьогодні — гульки.

Мов татарин живеш,
Мій брате,
Як розбійник...
Він ще сміється!!.
Будь я пан —
В москалі б посватав!
Поголив би тобі
Оселедця...

Ні, ти знаєш,
Зухвалий друже,
В мене інша
Уява про Волю.
Я веселий, як ти,
І дужий,
Та не скиглю
За власну долю.

Маю добру дружину
Й сина.

Через те я такий
Пихатий.
Син — господар.
Як я загину —
Успадкує садок
І хату...

Зрозуміло?!.
А "пшецька мова",
Й те, що "ляха тягну
На спині"...
То брехня!
Я козак —
Реєстровий.
І так само —
Служу Україні.